

Ere og Fjersindstvende Møde.

Tirsdagen den 16de April Kl. 13.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Indenrigsministeren har jeg til Umbeling blandt Thingets Medlemmer modtaget Exemplarer af den under 12te dennes allerhøist stadfæstede Lov om Landsbyens Udesundbyes Indlemmelse under Frederiksfund Kjøbstad. Omdelingen skal finde Sted.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1868.“ (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2393 ff.).

Bjerring: Det fremlagte Finantslovsforslag var til 1ste Behandling i Folkethinget den 19de November f. A., og idag er det den 16de April; der er altsaa hengaaet 5 Maanedener mellem 1ste Behandling i Folkethinget og 1ste Behandling her i Landstinget. Der er vist for Mange, som ogsaa for mig, noget Uhyggeligt ved at tænke paa den lange Tid, som Finantslovens Behandling i Folkethinget denne Gang har krævet, men der maa dog herved billigtviis lægges Mærke til adskillige Omstændigheder, som for en stor Deel kunne forklare den meget lange Tid, der er hengaaet. Det er nu for det Første den første Gang efter en lang Tids Forløb, at Rigsdagen har hele Finantsloven til Behandling, idet den i en Række af Aar kun har haft tre af Ministeriernes Budgetter under Behandling, og det netop de tre Ministerier, ved hvilke Udgifterne ere de mindste. De Ministerier, hvis Budgetter nu ere komne med, medføre jo aabenbart de største Udgifter og kunne altsaa kræve en omhyggelig Overveelse. Dertil kommer, at der for de Ministerier, som ere komne til, lid-

ligere har været et Normalbudget; dette eksisterer nu ikke længere, og heraf følger altsaa, at disse Ministerier maae gjenemgaaes saa meget omhyggeligere, end man tidligere har kunnet gjenemgaae dem. Desuden maa man jo ikke overse, at den finantsielle Stilling i det Hele er noget vanskelig, og at der i den kan have ligget en stærk Opfordring for Finantsudvalget i Folkethinget til med megen Omhu at gjenemgaae de forskjellige Udgifter, der ere foreslaaede bevilgede. Hertil kommer endnu, at en stor Deel af Medlemmerne af Folkethingets Finantsudvalg, og det af dets meest fremragende Medlemmer, have været meget beskæftigede med andre meget vigtige og udførlige Sager. Jeg skal nu ikke paastaae, at der ikke muligviis ogsaa nok kunde paavises andre mindre tiltalende Aarsager til, at Forhandlingerne i Folkethinget have trukket saa langt ud, men det vilde naturligtviis ikke være passende, om jeg her indlod mig derpaa. Man maa jo nu imidlertid haabe og ønske, at denne Behandling af det foreliggende Finantslovsforslag ikke bliver Normen for Fremtiden; det maa jo ligge i alle Parters Interesse saa meget som muligt at begrænse Tiden, hvori Finantsloven er til Behandling i Rigsdagen. For Diebliffet maa det jo ogsaa være det Vigtigste for Landstinget at søge at naae det Maal, at Finantsloven kan blive endelig vedtagen inden Udløbet af den Termin, der er fastsat i Loven om den foreløbige Bevilling af 29de Marts d. A. Jeg behøver ikke at fremføre for det høie Thing, hvad jeg tidligere har haft Leilighed til mange Gange at udtale, at efter min fulde Overbeviisning har Landstinget efter Grundloven en ubestridelig Ret til at behandle Finantsloven i alle dens Details og paa selvsamme Maade, som den behandles i Folkethinget. Der er ingenfomhelst grundlovmæssig Forskjel mellem de to Thing i den Henseende undtagen den ene, at Finantslovsforslaget forelægges først i Folkethinget. Landstinget har altsaa den samme Ret til at behandle dette Lovforslag, som det har til at behandle hvilket-